

Curs 2

Din cursul trecut

Programare logică – cazul logicii propoziționale

- O **clauză definită** este o formulă care poate avea una din formele:
 - 1 q (clauză unitate) (un **fapt** în Prolog $q.$)
 - 2 $p_1 \wedge \dots \wedge p_k \rightarrow q$ (o **regulă** în Prolog $q \text{ :- } p_1, \dots, p_n$)unde q, p_1, \dots, p_n sunt atomi.

- Un "**program logic**" este o listă F_1, \dots, F_n de clauze definite.

- O **țintă** (*goal*) este o listă g_1, \dots, g_m de atomi.

- Sarcina sistemului este să stabilească:

$$F_1, \dots, F_n \models g_1 \wedge \dots \wedge g_m.$$

- **Scop**: Vrem să găsim metode sintactice pentru a rezolva problema de mai sus!

Cuprins

- 1 Cazul logicii propoziționale
- 2 Cazul calculului cu predicate

Cazul logicii propoziționale

Sistem de deducție

Sistem de deducție pentru clauze definite propoziționale

Pentru o mulțime S de clauze definite propoziționale, avem

Sistem de deducție

Sistem de deducție pentru clauze definite propoziționale

Pentru o mulțime S de clauze definite propoziționale, avem

- **Axiome:** orice clauză din S

Sistem de deducție

Sistem de deducție pentru clauze definite propoziționale

Pentru o mulțime S de clauze definite propoziționale, avem

□ **Axiome:** orice clauză din S

□ **Reguli de deducție:**

$$\frac{P \quad P \rightarrow Q}{Q} (MP) \qquad \frac{P \quad Q}{P \wedge Q} (andI)$$

□ Aceste reguli ne permit să deducem formula de sub linie din formulele de deasupra liniei.

Sistemul de deducție

$$\frac{P \quad P \rightarrow Q}{Q} \text{ (MP)}$$

$$\frac{P \quad Q}{P \wedge Q} \text{ (andI)}$$

Exemplu

```
oslo    → windy
oslo    → norway
norway   → cold
cold ∧ windy → winterIsComing
oslo
```


Sistemul de deducție

$$\frac{P \quad P \rightarrow Q}{Q} \text{ (MP)}$$

$$\frac{P \quad Q}{P \wedge Q} \text{ (andI)}$$

Exemplu

oslo \rightarrow windy
oslo \rightarrow norway
norway \rightarrow cold
cold \wedge windy \rightarrow winterIsComing
oslo

$\frac{\text{oslo} \quad \text{oslo} \rightarrow \text{norway}}{\text{norway}}$	$\text{norway} \rightarrow \text{cold}$	$\frac{\text{oslo} \quad \text{oslo} \rightarrow \text{windy}}{\text{windy}}$
cold		
$\text{cold} \wedge \text{windy}$		

Sistemul de deducție

$$\frac{P \quad P \rightarrow Q}{Q} \text{ (MP)}$$

$$\frac{P \quad Q}{P \wedge Q} \text{ (andI)}$$

Exemplu

oslo \rightarrow windy
oslo \rightarrow norway
norway \rightarrow cold
cold \wedge windy \rightarrow winterIsComing
oslo

$\frac{\text{oslo} \quad \text{oslo} \rightarrow \text{norway}}{\text{norway}}$	$\text{norway} \rightarrow \text{cold}$	$\frac{\text{oslo} \quad \text{oslo} \rightarrow \text{windy}}{\text{windy}}$
cold		
$\text{cold} \wedge \text{windy}$		
$\text{cold} \wedge \text{windy}$	$\text{cold} \wedge \text{windy} \rightarrow \text{winterIsComing}$	
winterIsComing		

Sistemul de deducție

Spunem că putem **deduce** o formulă Q din S în sistemul de deducție,

$$S \vdash Q$$

dacă există o secvență de formule Q_1, \dots, Q_n astfel încât $Q_n = Q$ și fiecare Q_i :

- fie aparține lui S
- fie se poate deduce din Q_1, \dots, Q_{i-1} folosind regulile de deducție

Sistemul de deducție

Putem folosi sistemul de deducție pentru a deduce alți atomi:

Sistemul de deducție

Putem folosi sistemul de deducție pentru a deduce alți atomi:

- Clauzele unitate din S (atomii $p_i \in S$) sunt considerate adevărate.
 - Sunt deduși ca axiome.
- Putem deduce că un nou atom r este adevărat dacă
 - am dedus că p_1, \dots, p_n sunt adevărați, și
 - $p_1 \wedge \dots \wedge p_n \rightarrow r$ este în S .

O astfel de derivare folosește de $n - 1$ ori **andl** și o dată **MP**.

Sistemul de deducție

Putem folosi sistemul de deducție pentru a deduce alți atomi:

- Clauzele unitate din S (atomii $p_i \in S$) sunt considerate adevărate.
 - Sunt deduși ca axiome.
- Putem deduce că un nou atom r este adevărat dacă
 - am dedus că p_1, \dots, p_n sunt adevărați, și
 - $p_1 \wedge \dots \wedge p_n \rightarrow r$ este în S .

O astfel de derivare folosește de $n - 1$ ori **andl** și o dată **MP**.

Deci putem construi mulțimi din ce în ce mai mari de atomi care sunt consecințe logice din S , și pentru care există derivări din S .

Completitudinea sistemului de deducție

- Se poate demonstra că aceste **reguli sunt corecte**, folosind tabelele de adevăr.
 - Dacă formulele de deasupra liniei sunt adevărate, atunci și formula de sub linie este adevărată.

Completitudinea sistemului de deducție

- Se poate demonstra că aceste **reguli sunt corecte**, folosind tabelele de adevăr.
 - Dacă formulele de deasupra liniei sunt adevărate, atunci și formula de sub linie este adevărată.
- Mai mult, **sistemul de deducție este și complet**. Adică
dacă $S \models Q$, atunci $S \vdash Q$.
 - Dacă Q este o consecință logică, atunci există o derivare a sa folosind sistemul de deducție, unde Q este o conjuncție de atomi.

Completitudinea sistemului de deducție

- Se poate demonstra că aceste reguli sunt corecte, folosind tabelele de adevăr.
 - Dacă formulele de deasupra liniei sunt adevărate, atunci și formula de sub linie este adevărată.
- Mai mult, sistemul de deducție este și complet. Adică
dacă $S \models Q$, atunci $S \vdash Q$.
 - Dacă Q este o consecință logică, atunci există o derivare a sa folosind sistemul de deducție, unde Q este o conjuncție de atomi.
- În continuare vom demonstra că această afirmație este adevărată.

Mulțimi de mulțimi

- Fiind dată o mulțime X , putem considera **mulțimea tuturor submulțimilor** (mulțimea părților) lui X , notată $\mathcal{P}(X)$.

Exemplu. $\mathcal{P}(\{1, 2, 3\})$ este mulțimea cu 8 mulțimi:

$$\{\{\}, \{1\}, \{2\}, \{3\}, \{1, 2\}, \{1, 3\}, \{2, 3\}, \{1, 2, 3\}\}$$

- Dacă X are n elemente, atunci $\mathcal{P}(X)$ are 2^n elemente.
- Putem considera și mulțimea părților unei mulțimi infinite.

Mulțimi de mulțimi

- Fiind dată orice mulțime de mulțimi Y (nu neapărat mulțimea părților unei mulțimi), definim **intersecția** lui Y , notată $\bigcap Y$, ca fiind mulțimea tuturor elementelor ce apar în **toate** mulțimile lui Y .

$$x \in \bigcap Y \quad \text{dacă} \quad \forall Z (Z \in Y \rightarrow x \in Z)$$

Exemplu. $\bigcap \{\{1, 2, 3\}, \{1, 3\}, \{2, 3\}\} =$

Mulțimi de mulțimi

- Fiind dată orice mulțime de mulțimi Y (nu neapărat mulțimea părților unei mulțimi), definim **intersecția** lui Y , notată $\bigcap Y$, ca fiind mulțimea tuturor elementelor ce apar în **toate** mulțimile lui Y .

$$x \in \bigcap Y \quad \text{dacă} \quad \forall Z (Z \in Y \rightarrow x \in Z)$$

Exemplu. $\bigcap \{\{1, 2, 3\}, \{1, 3\}, \{2, 3\}\} = \{3\}$

Funcții monotone

Fie X, Y mulțimi de mulțimi și $f : X \rightarrow Y$ o funcție.

Spunem că f este **monotonă** dacă pentru orice mulțimi $X_1, X_2 \in X$,

dacă $X_1 \subseteq X_2$, atunci $f(X_1) \subseteq f(X_2)$.

Funcții monotone

Fie X, Y mulțimi de mulțimi și $f : X \rightarrow Y$ o funcție.

Spunem că f este **monotonă** dacă pentru orice mulțimi $X_1, X_2 \in X$,
dacă $X_1 \subseteq X_2$, atunci $f(X_1) \subseteq f(X_2)$.

Exemplu

Fie următoarele funcții $f_i : \mathcal{P}(\{1, 2, 3\}) \rightarrow \mathcal{P}(\{1, 2, 3\})$

□ $f_1(Y) = Y \cup \{1\}$ este monotonă.

Funcții monotone

Fie X, Y mulțimi de mulțimi și $f : X \rightarrow Y$ o funcție.

Spunem că f este **monotonă** dacă pentru orice mulțimi $X_1, X_2 \in X$,
dacă $X_1 \subseteq X_2$, atunci $f(X_1) \subseteq f(X_2)$.

Exemplu

Fie următoarele funcții $f_i : \mathcal{P}(\{1, 2, 3\}) \rightarrow \mathcal{P}(\{1, 2, 3\})$

- $f_1(Y) = Y \cup \{1\}$ este monotonă.
- $f_2(Y) = \begin{cases} \{1\} & \text{dacă } 1 \in Y \\ \{\} & \text{altfel} \end{cases}$ este monotonă.

Funcții monotone

Fie X, Y mulțimi de mulțimi și $f : X \rightarrow Y$ o funcție.

Spunem că f este **monotonă** dacă pentru orice mulțimi $X_1, X_2 \in X$,
dacă $X_1 \subseteq X_2$, atunci $f(X_1) \subseteq f(X_2)$.

Exemplu

Fie următoarele funcții $f_i : \mathcal{P}(\{1, 2, 3\}) \rightarrow \mathcal{P}(\{1, 2, 3\})$

- $f_1(Y) = Y \cup \{1\}$ este monotonă.
- $f_2(Y) = \begin{cases} \{1\} & \text{dacă } 1 \in Y \\ \{\} & \text{altfel} \end{cases}$ este monotonă.
- $f_2(Y) = \begin{cases} \{\} & \text{dacă } 1 \in Y \\ \{1\} & \text{altfel} \end{cases}$ nu este monotonă.

Puncte fixe

- Un **punct fix** al unei funcții $f : \mathcal{P}(X) \rightarrow \mathcal{P}(X)$ este o mulțime $Y \subseteq X$ astfel încât $f(Y) = Y$.

Puncte fixe

- Un **punct fix** al unei funcții $f : \mathcal{P}(X) \rightarrow \mathcal{P}(X)$ este o mulțime $Y \subseteq X$ astfel încât $f(Y) = Y$.
- Un **cel mai mic punct fix** (lfp) Y al lui f este un punct fix conținut în toate celelalte puncte fixe ale lui f , adică
 - Y este punct fix, și
 - dacă Z este tot un punct fix, atunci $Y \subseteq Z$.

Puncte fixe

- Un **punct fix** al unei funcții $f : \mathcal{P}(X) \rightarrow \mathcal{P}(X)$ este o mulțime $Y \subseteq X$ astfel încât $f(Y) = Y$.
- Un **cel mai mic punct fix** (lfp) Y al lui f este un punct fix conținut în toate celelalte puncte fixe ale lui f , adică
 - Y este punct fix, și
 - dacă Z este tot un punct fix, atunci $Y \subseteq Z$.

Teoremă

Dacă $f : \mathcal{P}(X) \rightarrow \mathcal{P}(X)$ este monotonă, atunci f are un cel mai mic punct fix.

Clauze definite și funcții monotone

Fie A mulțimea atomilor p_1, p_2, \dots care apar în S .

Clauze definite și funcții monotone

Fie A mulțimea atomilor p_1, p_2, \dots care apar în S .

Fie $Baza = \{p_i \mid p_i \in S\}$ mulțimea atomilor care apar în clauzele unitate din S .

Clauze definite și funcții monotone

Fie A mulțimea atomilor p_1, p_2, \dots care apar în S .

Fie $Baza = \{p_i \mid p_i \in S\}$ mulțimea atomilor care apar în clauzele unitate din S .

Definim funcția $f_S : \mathcal{P}(A) \rightarrow \mathcal{P}(A)$ prin

$$f_S(Y) = Y \cup Baza$$

$$\cup \{a \in A \mid (s_1 \wedge \dots \wedge s_n \rightarrow a) \text{ este în } S, \\ s_1 \in Y, \dots, s_n \in Y\}$$

Clauze definite și funcții monotone

Fie A mulțimea atomilor p_1, p_2, \dots care apar în S .

Fie $Baza = \{p_i \mid p_i \in S\}$ mulțimea atomilor care apar în clauzele unitate din S .

Definim funcția $f_S : \mathcal{P}(A) \rightarrow \mathcal{P}(A)$ prin

$$f_S(Y) = Y \cup Baza$$

$$\cup \{a \in A \mid (s_1 \wedge \dots \wedge s_n \rightarrow a) \text{ este în } S, \\ s_1 \in Y, \dots, s_n \in Y\}$$

Exercițiu. Arătați că funcția f_S este monotonă.

Clauze definite și funcții monotone

- Analizați ce se întâmplă când considerăm succesiv

$$\{\}, \quad f_S(\{\}), \quad f_S(f_S(\{\})), \quad f_S(f_S(f_S(\{\}))), \dots$$

La fiecare aplicare a lui f_S , rezultatul fie se mărește, fie rămâne neschimbat.

Clauze definite și funcții monotone

- Analizați ce se întâmplă când considerăm succesiv

$$\{\}, \quad f_S(\{\}), \quad f_S(f_S(\{\})), \quad f_S(f_S(f_S(\{\}))), \dots$$

La fiecare aplicare a lui f_S , rezultatul fie se mărește, fie rămâne neschimbat.

- Să presupunem că în S avem k atomi. Atunci după $k + 1$ aplicări ale lui f_S , trebuie să existe un punct în șirul de mulțimi obținute de unde o nouă aplicare a lui f_S nu mai schimbă rezultatul (**punct fix**):

$$f_S(X) = X$$

Clauze definite și funcții monotone

- Analizați ce se întâmplă când considerăm succesiv

$$\{\}, \quad f_S(\{\}), \quad f_S(f_S(\{\})), \quad f_S(f_S(f_S(\{\}))), \dots$$

La fiecare aplicare a lui f_S , rezultatul fie se mărește, fie rămâne neschimbat.

- Să presupunem că în S avem k atomi. Atunci după $k + 1$ aplicări ale lui f_S , trebuie să existe un punct în șirul de mulțimi obținute de unde o nouă aplicare a lui f_S nu mai schimbă rezultatul (punct fix):

$$f_S(X) = X$$

- Dacă aplicăm f_S succesiv ca mai devreme până găsim un X cu proprietatea $f_S(X) = X$, atunci găsim cel mai mic punct fix al lui f_S .

Cel mai mic punct fix

$$f_S(Y) = Y \cup \text{Baza}$$

$$\cup \{a \in A \mid (s_1 \wedge \dots \wedge s_n \rightarrow a) \text{ este în } S, \\ s_1 \in Y, \dots, s_n \in Y\}$$

Exemplu

Pentru

$$\begin{array}{lll} \text{cold} & \rightarrow & \text{wet} \\ \text{wet} \wedge \text{wet} & \rightarrow & \text{scotland} \end{array}$$

obținem $f_S(\{\}) = \{\}$, deci $\{\}$ este cel mai mic punct fix.

De aici deducem că niciun atom nu este consecință logică a formulelor de mai sus.

Exemplu

Exemplu

În sintaxa Prolog

```
cold.  
wet :- cold.  
dry :- dry.  
scotland :- wet, cold.
```

$$f_S(Y) = Y \cup \text{Baza}$$

$$\cup \{a \in A \mid (s_1 \wedge \dots \wedge s_n \rightarrow a) \text{ este în } S, \\ s_1 \in Y, \dots, s_n \in Y\}$$

$$f_S(\{\}) = \{ \text{cold} \}$$

$$f_S(\{ \text{cold} \}) = \{ \text{cold}, \text{wet} \}$$

$$f_S(\{ \text{cold}, \text{wet} \}) = \{ \text{cold}, \text{wet}, \text{scotland} \}$$

$$f_S(\{ \text{cold}, \text{wet}, \text{scotland} \}) = \{ \text{cold}, \text{wet}, \text{scotland} \}$$

Deci cel mai mic punct fix este $\{ \text{cold}, \text{wet}, \text{scotland} \}$.

Programe logice și cel mai mic punct fix

Teoremă

Fie X este cel mai mic punct fix al funcției f_S . Atunci

$$q \in X \quad \text{dacă} \quad S \models q.$$

Intuiție: Cel mai mic punct fix al funcției f_S este mulțimea tuturor atomilor care sunt consecințe logice ale programului.

Funcția $f_S : \mathcal{P}(A) \rightarrow \mathcal{P}(A)$ este definită prin

$$f_S(Y) = Y \cup \text{Baza}$$

$$\cup \{a \in A \mid (s_1 \wedge \dots \wedge s_n \rightarrow a) \text{ este în } S, s_1 \in Y, \dots, s_n \in Y\}$$

unde A este mulțimea atomilor din S și $\text{Baza} = \{p_i \mid p_i \in S\}$ este mulțimea atomilor care apar în clauzele unitate din S .

Demonstrație

$(\Rightarrow) q \in X \Rightarrow S \models q.$

- Funcția f_S conservă atomii adevărați.
- Deci, dacă fiecare clauză unitate din S este adevărată, după fiecare aplicare a funcției f_S obținem o mulțime adevărată de atomi.

Programe logice și cel mai mic punct fix

Demonstrație

$(\Rightarrow) q \in X \Rightarrow S \models q.$

- Funcția f_S conservă atomii adevărați.
- Deci, dacă fiecare clauză unitate din S este adevărată, după fiecare aplicare a funcției f_S obținem o mulțime adevărată de atomi.

$(\Leftarrow) q \in X \Leftarrow S \models q.$

- Fie $S \models q$. Presupunem prin absurd că $q \notin X$.
- Căutăm o interpretare I care face fiecare formulă din S adevărată, dar q falsă.

Programe logice și cel mai mic punct fix

Demonstrație (cont.)

□ Fie interpretarea

$$I(p) = \begin{cases} \mathbf{true}, & \text{dacă } p \in X \\ \mathbf{false}, & \text{altfel} \end{cases}$$

Programe logice și cel mai mic punct fix

Demonstrație (cont.)

- Fie interpretarea

$$I(p) = \begin{cases} \mathbf{true}, & \text{dacă } p \in X \\ \mathbf{false}, & \text{altfel} \end{cases}$$

- Evident, această interpretare face q falsă.

Demonstrație (cont.)

- Fie interpretarea

$$I(p) = \begin{cases} \mathbf{true}, & \text{dacă } p \in X \\ \mathbf{false}, & \text{altfel} \end{cases}$$

- Evident, această interpretare face q falsă.
- Arătăm că $I \models P$, pentru orice formulă $P \in S$.

Programe logice și cel mai mic punct fix

Demonstrație (cont.)

- Fie interpretarea

$$I(p) = \begin{cases} \mathbf{true}, & \text{dacă } p \in X \\ \mathbf{false}, & \text{altfel} \end{cases}$$

- Evident, această interpretare face q falsă.
- Arătăm că $I \models P$, pentru orice formulă $P \in S$.
- Fie $P \in S$. Avem două cazuri:

Programe logice și cel mai mic punct fix

Demonstrație (cont.)

- Fie interpretarea

$$I(p) = \begin{cases} \text{true}, & \text{dacă } p \in X \\ \text{false}, & \text{altfel} \end{cases}$$

- Evident, această interpretare face q falsă.
- Arătăm că $I \models P$, pentru orice formulă $P \in S$.
- Fie $P \in S$. Avem două cazuri:
 - 1 P este o clauză unitate. Atunci $P \in X$, deci $I \models P$.

Programe logice și cel mai mic punct fix

Demonstrație (cont.)

- Fie interpretarea

$$I(p) = \begin{cases} \text{true}, & \text{dacă } p \in X \\ \text{false}, & \text{altfel} \end{cases}$$

- Evident, această interpretare face q falsă.
- Arătăm că $I \models P$, pentru orice formulă $P \in S$.
- Fie $P \in S$. Avem două cazuri:
 - 1 P este o clauză unitate. Atunci $P \in X$, deci $I \models P$.
 - 2 P este de forma $p_1 \wedge \dots \wedge p_n \rightarrow r$. Atunci avem două cazuri:
 - există un p_i , $i = 1, \dots, n$, care nu este în X . Deci $I \models P$.
 - toți p_i , $i = 1, \dots, n$, sunt în X . Atunci $r \in f_S(X) = X$, deci $I \models r$.
În concluzie $I \models P$.

Sistemul de deducție

Corolar

Sistemul de deducție pentru clauze definite propoziționale este complet pentru a arăta clauze unitate:

dacă $S \models q$, atunci $S \vdash q$.

Demonstrație

- Presupunem $S \models q$.
- Atunci $q \in X$, unde X este cel mai mic punct fix al funcției f_S .
- Fiecare aplicare a funcției f_S produce o mulțime demonstrabilă de atomi.
- Cum cel mai mic punct fix este atins după un număr finit de aplicări ale lui f_S , orice $a \in X$ are o derivare.

□

Metodă de decizie

Avem o **metodă de decizie** (*decision procedure*) pentru a verifica $S \vdash q$:

Metoda constă în:

- calcularea celui mai mic punct fix X al funcției f_S
- dacă $q \in X$ atunci returnăm **true**, altfel returnăm **false**

Metodă de decizie

Avem o **metodă de decizie** (*decision procedure*) pentru a verifica $S \vdash q$:

Metoda constă în:

- calcularea celui mai mic punct fix X al funcției f_S
- dacă $q \in X$ atunci returnăm **true**, altfel returnăm **false**

Această metodă se termină.

Exercițiu. De ce?

Metodă de decizie

Avem o **metodă de decizie** (*decision procedure*) pentru a verifica $S \vdash q$:

Metoda constă în:

- calcularea celui mai mic punct fix X al funcției f_S
- dacă $q \in X$ atunci returnăm **true**, altfel returnăm **false**

Această metodă se termină.

Exercițiu. De ce?

Nu acesta este algoritmul folosit de Prolog!

Cazul calculului cu predicate

- Sloganul programării logice:

*Un program este o teorie într-o logica formală,
iar execuția sa este o deducție în teorie.*

- Programarea logică țintește să folosească **logica de ordinul I (calculul cu predicate)** ca limbaj de reprezentare.
- În această reprezentare, programele sunt teorii logice – mulțimi de formule din calculul cu predicate.
- Reamintim că problema constă în căutarea unei derivări a unei întrebări (formule) din program (teorie).

Limbaje de ordinul I

Un limbaj \mathcal{L} de ordinul I este format din:

- o mulțime numărabilă de **variabile** $V = \{x_n \mid n \in \mathbb{N}\}$
- **conectorii** $\neg, \rightarrow, \wedge, \vee$
- paranteze
- **cuantificatorul universal** \forall și **cuantificatorul existențial** \exists
- o mulțime \mathbf{P} de **simboluri de relații**
- o mulțime \mathbf{F} de **simboluri de funcții**
- o mulțime \mathbf{C} de **simboluri de constante**
- o funcție **aritate** $ar : \mathbf{F} \cup \mathbf{P} \rightarrow \mathbb{N}^*$

Logica de ordinul I

- \mathcal{L} este unic determinat de $\tau = (\mathbf{R}, \mathbf{F}, \mathbf{C}, \text{ari})$
- τ se numește **signatura** (vocabularul, alfabetul) lui \mathcal{L}

Logica de ordinul I

- \mathcal{L} este unic determinat de $\tau = (\mathbf{R}, \mathbf{F}, \mathbf{C}, \text{ari})$
- τ se numește **signatura** (vocabulary, alphabet) lui \mathcal{L}

Exemplu

Un limbaj \mathcal{L} de ordinul I în care:

- $\mathbf{R} = \{P, R\}$
- $\mathbf{F} = \{f\}$
- $\mathbf{C} = \{c\}$
- $\text{ari}(P) = 1, \text{ari}(R) = 2, \text{ari}(f) = 2$

Sintaxa Prolog

Atenție!

- Sintaxa Prolog nu face diferență între simboluri de funcții și simboluri de predicate!
- Dar este important când ne uităm la teoria corespunzătoare programului în logică să facem această distincție.

Logica de ordinul I

Termenii lui \mathcal{L} sunt definiți inductiv astfel:

- orice variabilă este un termen;
- orice simbol de constantă este un termen;
- dacă $f \in \mathbf{F}$, $ar(f) = n$ și t_1, \dots, t_n sunt termeni, atunci $f(t_1, \dots, t_n)$ este termen.

Notăm cu $Trm_{\mathcal{L}}$ mulțimea termenilor lui \mathcal{L} .

Logica de ordinul I

Termenii lui \mathcal{L} sunt definiți inductiv astfel:

- orice variabilă este un termen;
- orice simbol de constantă este un termen;
- dacă $f \in \mathbf{F}$, $ar(f) = n$ și t_1, \dots, t_n sunt termeni, atunci $f(t_1, \dots, t_n)$ este termen.

Notăm cu $Trm_{\mathcal{L}}$ mulțimea termenilor lui \mathcal{L} .

Exemplu

$$c, \quad x_1, \quad f(x_1, c), \quad f(f(x_2, x_2), c)$$

Formulele atomice ale lui \mathcal{L} sunt definite astfel:

- dacă $R \in \mathbf{R}$, $ar(R) = n$ și t_1, \dots, t_n sunt termeni, atunci $R(t_1, \dots, t_n)$ este formulă atomică.

Logica de ordinul I

Formulele atomice ale lui \mathcal{L} sunt definite astfel:

- dacă $R \in \mathbf{R}$, $ar(R) = n$ și t_1, \dots, t_n sunt termeni, atunci $R(t_1, \dots, t_n)$ este formulă atomică.

Exemplu

$$P(f(x_1, c)), \quad R(c, x_3)$$

Logica de ordinul I

Formulele lui \mathcal{L} sunt definite astfel:

- orice formulă atomică este o formulă
- dacă A este o formulă, atunci $\neg A$ este o formulă
- dacă A și B sunt formule, atunci $A \vee B$, $A \wedge B$, $A \rightarrow B$ sunt formule
- dacă A este o formulă și x_i este o variabilă, atunci $(\forall x_i)A$, $(\exists x_i)A$ sunt formule

Logica de ordinul I

Formulele lui \mathcal{L} sunt definite astfel:

- orice formulă atomică este o formulă
- dacă A este o formulă, atunci $\neg A$ este o formulă
- dacă A și B sunt formule, atunci $A \vee B$, $A \wedge B$, $A \rightarrow B$ sunt formule
- dacă A este o formulă și x_i este o variabilă, atunci $(\forall x_i)A$, $(\exists x_i)A$ sunt formule

Exemplu

$$P(f(x_1, c)), \quad P(x_1) \vee P(c), \quad (\forall x_1)P(x_1), \quad (\forall x_2)R(x_2, x_1)$$

Pentru a stabili dacă o formulă este adevărată, avem nevoie de o
interpretare într-o structură!

Modelarea unei lumi

Presupunem că putem descrie o lume prin:

- o mulțime de obiecte
- funcții
- relații

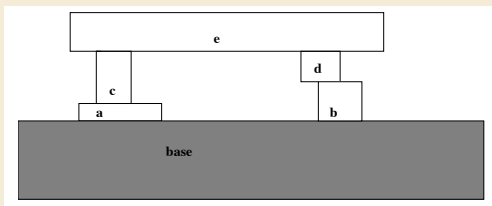
unde

- funcțiile duc obiecte în obiecte
- relațiile cu n argumente descriu proprietățile a n obiecte

Modelarea unei lumi

Exemplu

Să considerăm o lume în care avem cutii:

- Putem descrie lumea folosind obiecte

$$O = \{base, a, b, c, d, e\}.$$

- Putem descrie ce obiect se află deasupra altui obiect folosind un predicat binar *on*:

$$on = \{(e, c), (c, a), (e, d), (d, b), (a, base), (b, base)\}$$

Structură

Definiție

O **structură** este de forma $\mathcal{S} = (S, \mathbf{F}^{\mathcal{S}}, \mathbf{P}^{\mathcal{S}}, \mathbf{C}^{\mathcal{S}})$, unde

- S este o mulțime nevidă
 - $\mathbf{F}^{\mathcal{S}} = \{f^{\mathcal{S}} \mid f \in \mathbf{F}\}$ este o mulțime de operații pe A ; dacă f are aritatea n , atunci $f^{\mathcal{S}} : S^n \rightarrow S$.
 - $\mathbf{R}^{\mathcal{S}} = \{R^{\mathcal{S}} \mid R \in \mathbf{R}\}$ este o mulțime de relații pe A ; dacă R are aritatea n , atunci $R^{\mathcal{S}} \subseteq S^n$.
 - $\mathbf{C}^{\mathcal{S}} = \{c^{\mathcal{S}} \in S \mid c \in \mathbf{C}\}$.
-
- S se numește **universul** structurii \mathcal{S} .
 - $f^{\mathcal{S}}$ (respectiv $R^{\mathcal{S}}, c^{\mathcal{S}}$) se numește **interpretarea** lui f (respectiv R, c) în \mathcal{S} .

Exemplu

Lumea în care avem cutii.

□ Limbajul \mathcal{L}

□ $\mathbf{R} = \{on\}$

□ $\mathbf{F} = \emptyset$

□ $\mathbf{C} = \emptyset$

□ $ari(on) = 2$

□ O structură \mathcal{S} :

□ $S = \{base, a, b, c, d, e\}$

□ $\mathbf{F}^{\mathcal{S}} = \emptyset$.

□ $\mathbf{C}^{\mathcal{S}} = \emptyset$.

□ $\mathbf{R}^{\mathcal{S}} = \{on^{\mathcal{S}}\}$, unde

$$on^{\mathcal{S}} = \{(e, c), (c, a), (e, d), (d, b), (a, base), (b, base)\} \subseteq S^2.$$

Interpretare

Fie \mathcal{L} un limbaj de ordinul 1 și \mathcal{S} o (\mathcal{L}) -structură.

Definiție

O **interpretare a variabilelor** lui \mathcal{L} în \mathcal{S} este o funcție

$$I : V \rightarrow S.$$

Interpretare

Fie \mathcal{L} un limbaj de ordinul I și \mathcal{S} o (\mathcal{L}) -structură.

Definiție

O **interpretare a variabilelor** lui \mathcal{L} în \mathcal{S} este o funcție

$$I : V \rightarrow S.$$

Definiție

Inductiv, definim **interpretarea termenului** t în \mathcal{S} sub I ($t_I^{\mathcal{S}}$) prin:

- dacă $t = x_i \in V$, atunci $t_I^{\mathcal{S}} := I(x_i)$
- dacă $t = c \in \mathbf{C}$, atunci $t_I^{\mathcal{S}} := c^{\mathcal{S}}$
- dacă $t = f(t_1, \dots, t_n)$, atunci $t_I^{\mathcal{S}} := f^{\mathcal{S}}((t_1)_I^{\mathcal{S}}, \dots, (t_n)_I^{\mathcal{S}})$

Interpretare

Putem defini inductiv când o formulă este adevărată în \mathcal{S} sub interpretarea I :

- $\mathcal{S}, I \models P(t_1, \dots, t_n)$ dacă $P^{\mathcal{S}}(t_1^{\mathcal{S}}, \dots, t_n^{\mathcal{S}})$
- $\mathcal{S}, I \models \neg B$ dacă $\mathcal{S}, I \not\models B$
- $\mathcal{S}, I \models B \vee C$ dacă $\mathcal{S}, I \models B$ sau $\mathcal{S}, I \models C$
- $\mathcal{S}, I \models B \wedge C$ dacă $\mathcal{S}, I \models B$ și $\mathcal{S}, I \models C$
- $\mathcal{S}, I \models B \rightarrow C$ dacă $\mathcal{S}, I \not\models B$ sau $\mathcal{S}, I \models C$
- $\mathcal{S}, I \models (\forall x)B$ dacă pentru orice interpretare $I_{x \leftarrow a}$ avem $\mathcal{S}, I_{x \leftarrow a} \models B$
- $\mathcal{S}, I \models (\exists x)B$ dacă există o interpretare $I_{x \leftarrow a}$ astfel încât $\mathcal{S}, I_{x \leftarrow a} \models B$

unde pentru orice $a \in \mathcal{S}$, $I_{x \leftarrow a}(y) = \begin{cases} I(y) & \text{dacă } y \neq x \\ a & \text{dacă } y = x \end{cases}$

Interpretare

- O formulă A este adevărată într-o structură \mathcal{S} , notat $\mathcal{S} \models A$, dacă este adevărată în \mathcal{S} sub orice interpretare.

Spunem că \mathcal{S} este model al lui A .

- O formulă A este adevărată în logica de ordinul I, notat $\models A$, dacă este adevărată în orice structură.

Consecință logică

Definiție

O formulă G este o **consecință logică** a formulelor F_1, \dots, F_n , notat

$$F_1, \dots, F_n \models G,$$

dacă pentru orice structură S

$$\text{dacă } S \models F_1 \text{ și } \dots \text{ și } S \models F_n, \text{ atunci } S \models G$$

Problemă semidecidabilă!

Nu există algoritm care să decidă mereu dacă o formula este sau nu consecință logică a altei formule în logica de ordinul I!

Logica clauzelor definite

Alegem un fragment al logicii de ordinul I astfel:

- Renunțăm la cuantificatori (dar păstrăm variabilele!)
- Renunțăm la \neg, \vee (dar păstrăm \wedge, \rightarrow !)
- Singurele formule admise sunt de forma:
 - formule atomice: $P(t_1, \dots, t_n)$
 - $A_1 \wedge \dots \wedge A_n \rightarrow B$, unde toate A_i, B sunt formule atomice.

Astfel de formule se numesc **clauze definite** (sau **clauze Horn**).

Acest fragment al logicii de ordinul I se numește **logica clauzelor definite** (sau **logica clauzelor Horn**).

Programare logica

- Presupunem că putem reprezenta cunoștințele ca o mulțime de clauze definite T și suntem interesați să aflăm răspunsul la o întrebare de forma $A_1 \wedge \dots \wedge A_n$, unde toate A_i sunt formule atomice.

- Adică vrem să aflăm dacă

$$T \models A_1 \wedge \dots \wedge A_n$$

- Variabilele din partea stângă sunt considerate ca fiind **cuantificate universal!**
- Variabilele din partea dreaptă sunt considerate ca fiind **cuantificate existențial!**

Logica clauzelor definite

Exemplu

Fie următoarele clauze definite:

father(jon, ken).

father(ken, liz).

father(X, Y) \rightarrow ancestor(X, Y)

dauther(X, Y) \rightarrow ancestor(Y, X)

ancestor(X, Y) \wedge ancestor(Y, Z) \rightarrow ancestor(X, Z)

Putem întreba:

- *ancestor(jon, liz)*
- dacă există Q astfel încât *ancestor(Q, ken)*
(adică $(\exists Q) \text{ancestor}(Q, \text{ken})$)

Pe săptămâna viitoare!